

РЕШЕНИЕ

№ 7743

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **928** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба от И. А. К., ЕГН [ЕГН], действащ лично и чрез адв. А. Ж., срещу Решение № 2153-21-406/22.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, в частта, оставяща без уважение жалбата му с вх. № 1023-21-1166/24.02.2022г. срещу Разпореждане № [ЕГН] на длъжностно лице по „ПО“.

В жалбата се съдържат множество оплаквания и твърдения за незаконосъобразност и нищожност на обжалвания административен акт, като се претендира отмяната му и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 1 и ал. 2, вр. чл. 36 от Закона за адвокатурата /ЗА/, вр. чл. 5, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощения си процесуален представител, като се поддържа жалбата и се моли за отмяна на актовете на НОИ.

Ответникът – директор на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, установи следното:

Въз основа на подадено Заявление от 21.03.2023 г. от И. К. и Експертно решение № 0627/06.03.2013 г. /л.10/, с което му е определена 71 % трайно намалена работоспособност, с диагноза „Смесени личностови разстройства“ и срок на определения процент трайно намалена работоспособност – 3 години, с Разпореждане № [ЕГН] е отпусната на жалбоподателя социална пенсия за инвалидност. С последващи разпореждания размерът на пенсията е бил осъвременяван съобразно действащата нормативна уредба.

С Експертно решение № 0613/22.03.2016 г. /л.14/ отново са определени 71 % трайно намалена работоспособност, със срок до 01.03.2019 г., като с разпореждане № [ЕГН]/03.05.2016 г. е възобновено изплащането на отпуснатата социална пенсия за инвалидност.

С Експертно решение № 0579 от 26.02.2019 г. на жалбоподателя са определени 50 % трайно намалена работоспособност с водеща диагноза параноидно разстройство на личността и определен срок до 01.02.2022 г. С писмо рег. № НЕЛК-И.-7579/20.03.2019 г. /л.19/ ТП на НОИ С.-град е уведомено, че ЕР № 0579/26.02.2019 г. е обжалвано от освидетелстваното лице с жалба от 08.03.2019 г. /л.22/.

С Разпореждане № [ЕГН]/01.04.2019 г. /л.20/ на основание чл. 96 КСО социалната пенсия за инвалидност на жалбоподателя е прекратена, считано от 02.03.2019 г. Това разпореждане е било обжалвано пред директора на ТП на НОИ – С. град, с жалба вх. № 1012-21-637/30.04.2019 г. /л.21/. С жалбата е направено и искане да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74 КСО. Въз основа на така подадената жалба е постановено Решение № 2153-21-161/30.05.2019 г. /л.25/, с което същата е оставена без уважение като неоснователна. Решението е обжалвано пред Административен съд София-град, който с влязло в сила Решение № 5511/17.09.2019 г. (л.36) е отхвърлил жалбата.

С Решение № 0842/15.05.2019 г. на НЕЛК /л.27/ ЕР № 0579/26.02.2019 г. е отменено и е върнато за ново освидетелстване.

Установява се също, че с Разпореждане № [ЕГН]/01.11.2019 г. /л.49/ е отказано отпускането на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Това разпореждане е обжалвано с жалба вх. № 1012-21-2059/18.11.2019 г. /л. 50/, която е разгледана от директора на ТП на НОИ – С. град и отхвърлена с Решение № 2153-21-80/16.04.2020 г. /л.55/. Срещу решението е подадена жалба до АССГ, която е отхвърлена с влязло в сила Решение № 6907/03.12.2020 г., по адм. д. № 399/2020 г. /л.59/.

На 30.11.2021 г. И. К. е подал Заявление за възстановяване на пенсия с вх. № 2107-21-1887 /л. 66/, с което поискал възобновяване на социалната пенсия за инвалидност от 01.03.2019 г., към което е приложено ЕР №3898/21.10.2021 г. /л.67/. С експертното решение на жалбоподателя са определени 80% трайно намалена работоспособност със срок до 01.10.2024 г. Въз основа на заявлението е издадено Разпореждане № [ЕГН]/5 от 07.12.2021 г. /л.69/, с което съгласно чл. 97 КСО е

възобновено изплащането на социална пенсия за инвалидност на жалбоподателя, считано от 02.03.2019 г.

Разпореждането е било обжалвано с жалба вх. № 1023-21-1166/24.02.2022 г. /л.74/. На 25.03.2022 г. жалбата е разгледана и е постановено Разпореждане № [ЕГН]/23 от 25.03.2022 г. /л. 76/ от длъжностно лице по „ПО“, с което е потвърдено разпореждането от 07.12.2021 г. Разпореждането от 25.03.2022 г. е било обжалвано пред АССГ с жалба вх. № 1012-21-682/04.05.2022 г. по описа на ТП на НОИ, като с Определение № 3967/18.05.2022 г. постановено по адм. д. № 4193/2022 г. по описа на АССГ /л. 82/, жалбата е оставена без разглеждане, а преписката е изпратена на директора на ТП на НОИ С. град по компетентност. След получаване на административната преписка от директора на ТП на НОИ – С. град, същият е постановил решение № 2153-21-406/22.12.2022 г. л/ 85/, с което в т. 1 е обявено за нищожно Разпореждане № [ЕГН]/23 от 25.03.2022 г., а с т.2 жалбата на И. К. с вх. № 1023-21-1166 от 24.02.2022 г. срещу разпореждане № [ЕГН]/5 от 07.12.2021 г. е оставена без уважение.

Решението е връчено на жалбоподателя на 12.01.2023 г., видно от приложеното на л. 88 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, но по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Процесното разпореждане № [ЕГН]/07.12.2021 г. е издадено от М. С., която видно от Заповед № 1015-21-92/11.03.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. град (л.70), е определена да изпълнява правомощията на длъжностно лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 КСО. Въз основа на това съдът намира, че разпореждането е издадено от компетентен орган.

Решение № 2153-21-406, което е предмет на настоящото съдебно производство, също е издадено от компетентен орган, с оглед разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО и Заповед № 1712-17.08.2015 г. на управителя на НОИ (л.89). Същото е издадено в предписаната от закона форма и съдържа всички необходими реквизити. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, а в хода на административното производство не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наличието на такива всъщност не се твърди и сезиращата съда жалба.

Предмет на настоящото производство е законосъобразното упражняване на правомощието на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 КСО, досежно

възобновяването на получаваната от жалбоподателя социална пенсия за инвалидност.

Правната регламентация на спирането, прекратяването и възобновяването на пенсиите се съдържа в Глава Шеста, Раздел V от КСО, озаглавен „Общи правила за пенсиите“. Систематичното място на разпоредбите сочи, че визираните в този раздел правила са общи и касаят всички пенсии, доколкото самият кодекс не урежда специфични правила досежно някои видове пенсии.

Жалбоподателят е получавал социална пенсия за инвалидност по чл. 90а, ал. 1 КСО, според който право на социална пенсия за инвалидност имат лицата, навършили 16-годишна възраст, с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане повече от 71 на сто, на които не е отпусната друга пенсия, включително от друга държава. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че правопораждащият факт, с който законът свързва възникването на правото на социална пенсия за инвалидност е именно определянето на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане повече от 71 на сто. В случая този факт е безспорно настъпил, като с Експертно решение № 0627/06.03.2013 г. /л.10/ на жалбоподателя са определени 71 % трайно намалена работоспособност. Т.е. същият е отговарял на положителните и не са били налице отрицателните предпоставки за отпускане на пенсията по чл. 90а, ал. 1 КСО.

Съгласно чл. 96, ал. 1, т. 4 КСО пенсията се прекратява с разпореждане на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, когато отпадне основанието за получаването ѝ. След като с експертно решение № 0579 от 26.02.2019 г. на жалбоподателя са определени 50 % трайно намалена работоспособност с определен срок до 01.02.2022 г., то в изпълнение на законовите си правомощия с Разпореждане № [ЕГН]/01.04.2019 г. /л.20/ социалната пенсия за инвалидност на жалбоподателя е прекратена, считано от 02.03.2019 г. В случая основанието за получаването ѝ е отпаднало и е налице визираната в закона хипотеза, при която получаваната пенсия се прекратява.

Съгласно чл. 97, ал. 3 КСО прекратената пенсия се възстановява по писмено заявление на пенсионера, считано от датата на която е отпаднало основанието за прекратяването ѝ, ако заявлението е подадено в тригодишен срок от тази дата, а ако е подадено след това - от датата на заявлението.

От фактите по делото безспорно се установява, че ЕР 0613/22.03.2016г. установява 71% трайно намалена работоспособност, със срок до 01.03.2019 г. Преди изтичането на този срок жалбоподателят се е явил за преосвидетелстване и с ЕР 0579/26.02.2019 г. е определена 50 % трайно намалена работоспособност. С решение на НЕЛК №0842/15.05.2019 г. ЕР на ТЕЛК е отменено и преписката е върната за ново произнасяне, при което с ЕР №3898/21.10.2021 г. са определени 80% трайно намалена работоспособност, с което жалбоподателят отново отговаря на изискването за получаване на пенсията по чл. 90а КСО. Ето защо следва да се приеме, че същият е спазил сроковете за явяване и забавянето при определяне на процента намалена работоспособност (от 26.02.2019 г. до 21.10.2021 г.) не са по вина на жалбоподателя. С други думи, ако ТЕЛК беше определила правилно процентите намалена работоспособност, пенсията на жалбоподателя не би била прекратена. Ето защо

правилно и законосъобразно е определено с процесното разпореждане пенсията му да се изплаща считано от 02.03.2019 г. Правилно е определена датата, от която същата следва да се изплаща, тъй като срокът на определената трайно намалена работоспособност е бил до 01.03.2019 г., а продължаването следва да се извърши от 02.03.2019 г., а не както неоснователно твърди жалбоподателя – 01.03.2019 г., за която дата съответната част от пенсията му е била изплатена.

Предвид изложеното, жалбата на И. К. срещу Решение № 2153-21-406/22.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, в частта, оставяща без уважение жалбата му с вх. № 1023-21-1166/24.02.2022г. срещу Разпореждане № [ЕГН] на длъжностно лице по „ПО“ се явява неоснователна и не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК. Решението е правилно и законосъобразно, а жалбата следва да бъде отхвърлена. Като последица от неуспешно проведеното обжалване на административния акт и своевременно заявената от процесуалния представител на ответника претенция, следва и възлагането на разноските да е в тежест на жалбоподателя. Ето защо И. К. следва да бъде осъден да заплати по сметка на Националния осигурителен институт град сума в размер на 100 лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 143, ал. 3 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. К. срещу Решение № 2153-21-406/22.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, в частта, оставяща без уважение жалба с вх. № 1023-21-1166/24.02.2022г. срещу Разпореждане № [ЕГН] на длъжностно лице по „ПО“.

ОСЪЖДА И. А. К. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: